

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyně: **A. L.**, zastoupená Mgr. Lindou Havránkovou, advokátkou, se sídlem Dlouhá 101/13, Hradec Králové, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 23. 3. 2020, č. j. RN-585 520 6038-46091-KRM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 10. 2021, č. j. 29 Ad 11/2020-104,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Lindě Havránkové, advokátce, **se přiznává** odměna ve výši 2600 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala žádost o invalidní důchod, který Česká správa sociálního zabezpečení zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Podkladem rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Jičíně ze dne 16. 1. 2020, dle něhož není žalobkyně invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 % (pro invaliditu prvního stupně je třeba nejméně 35 %). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž rozhodla žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím tak, že je zamítla.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“) Krajský soud v Hradci Králové v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“) zamítl. Krajský soud opatřil posudek ohledně zdravotního stavu žalobkyně. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen

„posudková komise“) poté na žádost soudu zpracovala i doplňující posudek, ve kterém se vyjádřila k závažnosti všech diagnosticky vyslovených zdravotních problémů žalobkyně.

[3] Krajský soud dospěl k závěru, že znění odborných nálezů koresponduje s charakteristikou zdravotního postižení hodnoceného jako lehké funkční postižení. Princip zjišťování a určení invalidity podle krajského soudu nelze chápat tak, že se jednotlivé hodnoty zdravotních postižení sčítají, neboť míra poklesu pracovní schopnosti se určuje u rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce a méně závažné zdravotní potíže mohou být podkladem pro navýšení základní míry poklesu pracovní schopnosti.

[4] Posudkové hodnocení posudkové komise pak krajský soud po doplnění považoval za objektivní, úplné a vyčerpávající. Zdůraznil, že mnohočetné subjektivní stesky žalobkyně jsou sice s ohledem na její každodenní situaci pochopitelné, nicméně podmínky stanovení invalidity pojištěnce jsou striktně dány zákonnou úpravou.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[5] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., tj. pro nesprávné právní posouzení a vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech. Stěžovatelka označila i důvod podle § 103 odst. 1 písm. d), ovšem v tomto směru žádnou argumentaci neuplatnila.

[6] Stěžovatelka namítá, že posouzení poklesu její pracovní schopnosti nebylo zhodnoceno náležitým způsobem. Nebyl spolehlivě zjištěn její zdravotní stav, stav její pracovní schopnosti a všech pro práci významných skutečností. Sám krajský soud na základě výčtu zdravotních problémů stěžovatelky neshledal posudkové zhodnocení za úplné a dožádal si doplnění posudku, proto měl bez dalšího žalobou napadené rozhodnutí zrušit. Stěžovatelce by tak bylo zaručeno právo na spravedlivý proces, tedy aby skutkové okolnosti byly posouzeny nejprve posudkovým orgánem, proti jehož závěrům je možnost podat námitky a následně případně napadnout soudní žalobou. Posudková komise je přezkumným, nikoliv zjišťovacím orgánem.

[7] Z výčtu přiložených lékařských zpráv je zřejmé, že posudková komise v doplňujícím posudku odkazuje pouze na již posuzované lékařské zprávy v původním posudku, a stěžovatelka nebyla pro případ doplnění skutkových závěrů vyzvána k tomu, aby se podrobila adekvátnímu vyšetření.

[8] Žalovaná se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila se závěry krajského soudu a navrhla její zamítnutí. Žalobkyně byla jednání posudkové komise dne 27. 8. 2020 přítomna a komise měla k dispozici její kompletní zdravotnickou dokumentaci. Posudky lze považovat za důkaz osvědčující řádně zjištěný zdravotní stav k datu vydání napadeného rozhodnutí.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

pokračování

[9] Kasační stížnost je včasná a projednatelná.

[10] Podle § 104a s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, pokud svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS).

[11] Stěžovatelka k otázce přijatelnosti své kasační stížnosti nic netvrdila. Řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčují obsah rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70). Jde proto k tíži stěžovatelky, pokud v kasační stížnosti netvrdí důvody, pro které má být kasační stížnost přijatelná.

[12] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, vyplývá, že „nevzbuzuje-li obsah podaného posudku pochybnosti o své úplnosti a správnosti, není odůvodněn požadavek žalobkyně na doplnění dokazování ustanovením znalce z oboru zdravotnictví.“ Obecně tedy platí, že kvůli neúplnému či nesprávnému posudku posudkové komise může být dokazování doplněno znaleckým posudkem. Proto se v případě, kdy krajský soud zjistí, že posudek posudkové komise je neúplný (a případně rozhodne o potřebě posudek posudkové komise doplnit doplňujícím posudkem), nemůže bez dalšího jednat o důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci do správního řízení.

[13] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2004, č. j. 3 Ads 7/2004-70, publ. pod č. 1001/2006 Sb. NSS, uvedl, že „se rovněž ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že subjektivní pocity stěžovatelky o nemožnosti výkonu jakékoliv pracovní činnosti pak nemůže být důvodem pro vznik nároku na dávku důchodového pojištění, není-li podložen objektivně posudkově zjištěným zdravotním stavem.“ Nejvyšší správní soud se v tomto rozsudku rovněž vyjádřil k otázce, zda posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí musí sama provést zdravotní prohlídku posuzované osoby: „Skutečnost, že posudková komise vycházela z kompletní zdravotní dokumentace [...] není v rozporu s objektivním posouzením zdravotního stavu stěžovatelky. V dané věci není rozhodující, že posudková komise neprovedla zdravotní prohlídku stěžovatelky, jak stěžovatelka namítá, neboť měla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci, ze které mohla při prozkoumání objektivního zdravotního stavu stěžovatelky vycházet a učinit patřičný závěr.“ V projednávané věci měla posudková komise k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci, v původním i doplňujícím posudku se vypořádala se všemi stěžovatelkou tvrzenými zdravotními obtížemi i lékařskými zprávami, které měla k dispozici. Z námitek, jež stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti, nelze seznat žádný přesah nad její vlastní zájmy.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost podmínky přijatelnosti nesplňuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou zdejšího soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně; nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikатурnímu odklonu; ani nebylo shledáno zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené soudní judikatury či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo

procesního práva. Nejvyšší správní soud tudíž kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, či usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28). Stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů. Žalovaná s ohledem na § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů nemá, přestože byla procesně úspěšná.

[16] Stěžovatelce byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2022, č. j. 2 Ads 305/2022-18, ustanovena zástupkyně Mgr. Linda Havránková. V takovém případě platí hotové výdaje zástupkyně a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Pro určení výše nákladů spojených s tímto zastoupením se použije podle § 35 odst. 2 s. ř. s. vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále jen „advokátní tarif“. Ustanovená zástupkyně učinila v řízení o kasační stížnosti dva úkony právní služby, a to převzetí věci a doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) advokátního tarifu]. Za každý úkon náleží zástupkyni odměna, a to ve výši 1000 Kč [§ 9 odst. 2) ve spojení s § 7 bodem 3. advokátního tarifu], zvýšená o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Ustanovené zástupkyni tak náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 2600 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2022

Mgr. Eva
Šonková
předsedkyně senátu